

Reisverslag Brazilië Commundo juli/aug. 2009
Verkort verslag door Debora Bronswijk 65 jaar.

17 juli

Reis ging voorspoedig en we kwamen 's nachts Braziliaanse tijd om 0.05 uur aan. Opgewacht door Onno die voor het project van ARCA werkt en tevens ook onze reisleader was. Onno bracht ons met zijn landrover naar onze Pousada (hotel la Maison), zodat we lekker konden slapen.

zaterdag 18 juli

Met Onno geluncht en hij vertelde ons het een en ander waar we de volgende week mee aan de gang zouden gaan. ARCA is een Braziliaanse sportontwikkelingsorganisatie die in 2001 is opgericht. Door sport- en speleducatie te organiseren voor kinderen en jongeren uit sloppenwijken in de leeftijd van 6 tot 18 jaar. Zie voor meer informatie:

www.arcafortaleza.org.br en www.todos.nl

Verder zijn we wat naar het strand geweest en vanaf 17.00 uur is er op de boulevard iedere dag een grote markt met allemaal leuke Braziliaanse tentjes met hangmatten, kettingen, oorbellen en uiteraard ook veel etensstalletjes.

's Avonds voor het eerst gedronken een carparinha (Braziliaans drankje) wodka, limoen en veel suiker.

zondag 19 juli

Vandaag werden we opgehaald door het busje van de surfschool en we kregen les in het surfen. Eerst les op het droge en later de golven in, wat nog niet meeviel.

maandag 20 juli

Vandaag is de dag! De dag dat we naar het buurthuis in de wijk Zizi gaan. Vanuit de pousada met het busje weer via vele kuilen en plassen in de weg, kwamen we aan bij het buurthuis. We werden ontvangen door vele vrijwilligers waar we de komende weken veel mee zouden optrekken. Gelukkig werd veel in het Engels uitgelegd, want het Portugees is best een groot struikelblok. 's Middags kregen we te horen wat we de eerste week allemaal in het buurthuis gaan doen. Eerst zijn we nog even naar het schooltje geweest, een heleboel oude boeken meegenomen voor het buurthuis, waar ze weer gebruikt worden voor bijscholing (naschoolse activiteiten).

dinsdag 21 juli

We hebben de buitenkant van het gebouw geverfd met z'n allen en de binnenkant gezellig versierd. Een heleboel spelen nagespeeld om het de komende week met de kinderen te kunnen spelen.

Tussen de middag kregen we allemaal een matje en konden we lekker even in de speelruimte uitrusten.

Op de terugweg autopech. De koppelingskabel was gebroken. Even een mannetje gehaald en voor 50 Reais heeft hij het ter plekke gemaakt.

woensdag 22 juli

We werden opgehaald door Onno in de regen en om 8.00 uur kwamen de eerste kinderen al aan in het buurthuis. Eerst ontbijten, wat aftasten over en weer, maar al snel was het ijs gebroken. Allemaal prachtige kinderen die zeer aanhankelijk waren. Sommige kinderen bleven maar aan je hangen. Begrijpelijk als je hoort uit wat voor situatie ze komen.

Er werden groepen ingedeeld en wij werden allemaal bij een vrijwilliger(ster) in de groep neergezet, waar we de komende week mee zouden lopen. Vele spelen werden gespeeld en steeds rouleerde er weer een ander groep naar een ander spel. Geweldig, hoe al die vrijwilligers dit allemaal hadden voorbereid. De kinderen waren zeer gemotiveerd en deden met veel plezier aan alles mee. Tussen de middag werd er geluncht en 's middags om 17.00 uur nog een broodje met wat drinken en toen naar huis.

donderdag 23 juli

's Morgens om 8.00 uur gegeten en om 9.00 uur kwamen 2 bussen. Vanuit het buurthuis lopend over de spoorbaan naar de bussen. De meeste kinderen hadden nog nooit de zee gezien, dus een gegil toen ze de zee zagen. Jammer dat het weer ging regenen, maar niet zeuren, in de regen het strand op want in de zee word je toch ook nat. Eerst kreeg iedere groep een plastic zak om vuilnis op te halen, die zaten dan ook heel snel vol. In groepjes weer voetballen, zitvoetbal, volleybal en water naar een emmer dragen en nog veel meer van deze spelen. We moesten wel de kinderen steeds bij de groep houden, want wat is mooier dan spelen met zand en water als je nog nooit bij de zee bent geweest. Eten in de surfschool en 's middags weer terug naar de zee. En verder met de bus voldaan weer naar de wijk Zizi.

vrijdag 24 juli

Vanmorgen weer terug naar ons buurthuis. Bij aankomst werden we iedere dag weer opnieuw geknuffeld, want daar zijn de Brazilianen niet zuinig mee.

's Middags mochten al de kinderen de buitenmuren die wij wit hadden geverfd wat opvrolijken met hun eigen kunstwerken. Geweldig, ieder kind kreeg een stukje muur. En niet met een grote kwast, maar met klein penseeltje. Het werd een vrolijke boel. Daarna gingen de kinderen naar huis om hun nachtspullen te halen, want ze mochten 1 nachtje blijven slapen in het buurthuis. Vier Reisgenoten bleven er ook slapen, maar ik vond het wel mooi zo en ging dus heerlijk in mijn pousada slapen.

zaterdag 25 juli

's Morgens weer op tijd naar het buurthuis. Velen hadden maar een kort nachtje gehad, dus het was duidelijk wat rustiger.

Eerst moest er per groep wat van kranten gemaakt worden, daarna kreeg iedere groep 3 letters die ze met heel de groep moesten uitbeelden.

Tot slot kwam het tribunaal. Een rechter die een paar kinderen moest veroordelen en de advocaat moest proberen ze weer vrij te pleiten. Het was een prachtig toneelspel. Er zaten heel wat talenten voor de toneelschool bij. De prijsuitreiking en daarna naar huis.

zondag 26 juli

Een beetje naar het strand en lekker relaxen.

maandag 27 juli

Vertrek naar locatie vakantiedagen surfschool (in strandhuis van voorzitter van Arca, in "Barco Preto" een eind buiten Fortaleza. Een klein paradijsje.

Het strandhuis moest ook een verfje hebben, want dat zag er niet uit. De elektricien moest nog wat licht verzorgen en daarna zag het er al een stuk beter uit.

Wij kregen prachtige kamers met uitzicht op zee en genoeg palmbomen. 's Avonds bij de barbecue en de nodige wijntjes en de gezellige babbel van de voorzister van ARCA was het daar goed toeven.

dinsdag 28 juli

's Morgens eerst inkopen in de kleine super het ontbijt verzorgd en het strandhuis nog wat opvrolijken en daar kwamen de kinderen van de surfschool en Zizi met al hun attributen. Hangmatten werden opgehangen, tenten opgezet, matjes uitgerold, het was voor sommige ook weer een gezellig weerzien van bekenden. Het strandhuis, met een kleine keuken, 2 toiletten en 2 waterputten buiten, daar zat niemand mee. Geen enkele klacht en iedereen had er zin in. Het huis van Tineke en Martin was steeds even een verademing om even een kopje koffie of een drankje te drinken. Niets was voor deze mensen te veel. Zelfs de kinderen kwamen zo af en toe even langs om een douche te nemen. De jongens voor en de meisjes achter. Heel keurig en gedisciplineerd.

woensdag 29 juli

's Morgen ontbeten en om 9.00 uur begonnen we. Niets geen Braziliaanse tijd, want dat had ARCA ze al wel geleerd om op tijd te beginnen en op tijd te komen. Weer lunchen met rijst en bruine bonen en een stukje kip of vlees. 's Morgens sport en spel op het strand, 's middags een speurtocht en 's avonds een film kijken.

De voorzitter had beloofd pannenkoeken te bakken voor de donderdag en wij zijn er dan alvast maar vandaag aan begonnen. 150 Pannenkoeken in 4 uur tijd bakken, dus morgenmiddag moesten wij er weer aan geloven.

donderdag 30 juli

Alle kinderen vanmorgen aan het surfen, heerlijke golven, alweer prachtig weer. De andere 150 pannenkoeken gebakken en 's middags vliegers maken. De kinderen kregen alleen wat vloeipapier en een klosje garen en verder moest het frame van de vliegers van de palmtakken gemaakt worden. De hoogste en de mooiste vliegers kregen een prijsje. 's Avonds bij het kampvuur moesten alle groepen hun presentatie houden en er werd veel gezongen met gitaar.

Nog wat filmpjes gekeken en iedereen was moe en ging snel slapen.

vrijdag 31 juli

Eerst 's morgens alles opruimen, tenten afbreken. Toen nog een keer het tribunaal. We kregen allemaal nog een hotdog met yokidrank en met de bus (haast iedereen sliep) weer terug naar de surfschool. We waren bijna bij de surfschool of de motor van de bus ging koken. Even een beetje water erbij en heel rustig rijden naar de surfschool. Wij werden weer teruggebracht naar onze pousada om ons voor de volgende dag klaar te maken. Voor onze laatste week, maar nu echt even zonder kinderen en genieten van de schoonheid van de natuur.

zaterdag 1 augustus

Eerst met een gewone bus op weg naar Iraucuba, halverwege stopte de bus om met z'n allen te lunchen. Even verderop stond Onno met de landrover ons op te wachten en ging de tocht verder met de landrover over onverharde wegen, dwars door de sertao, de halfwoestijn van Noordoost Brazilië. Om ongeveer 17.00 uur stopten we om in de woestijn te genieten van de stilte en de barbecue. Verder in het donker naar onze pousada in Iraucuba.

zondag 2 augustus

Half 5 op en genieten van de zonsopgang. De stilte was alleen ver te zoeken, met nog wat naweeën van een nachtelijke feestje. Ontbeten in de natuur en om ongeveer 10.00 uur kwamen we aan in Mundau, een authentiek vissersplaatsje langs de kust. Het lijkt hier wel of de tijd heeft stilgestaan. Vissers die hun netten nog met de hand uit de zee trekken. Vissersbootjes waar je nauwelijks in kan staan, laat staan zitten.

maandag 2 augustus

Om 6.30 uur opgestaan en toen ik de deur open deed, zaten er allemaal kleine aapjes in de bomen. Op weg met de landrover en een buggy over het strand naar Icarai de Amantada. Eerst moesten wij met 2 pontjes het water over om verder te komen, een ware belevenis. Onderweg weer vissersbootjes, ezeltjes en grote roofvogels. De vissersbootjes werden allemaal met de hand en 2 boomstronken op het droge gerold. Even wat geluncht en 's middags met een vissersbootje de zee op. Met hoge golven en veel water aan boord hadden de mannen het wel een beetje moeilijk, maar een echte man laat zich niet kennen. Als voorafje werd er voor ons een heerlijke kreeft klaargemaakt en met een carparinha erbij en het was daar ook goed uit te houden. 's Avonds genieten in de hangmat van de natuur, maan en sterren die hier prachtig zijn.

dinsdag 3 augustus

Naar Jericoacoara, het prachtige standdorp met een strand die in de top 10 van mooiste stranden ter wereld staat. Onderweg kwamen we weer van alles tegen. Zoals een weg die er opeens niet meer was. En de dorpingen hadden een omleiding gemaakt met een huisje er op, (een soort tol) waar ze weer wat geld aan konden verdienen. Onderweg moesten wij een gids meenemen, want door de zware regenval van de laatste maanden was de weg anders geworden. Door water, rul zand, duin op en af kwamen we in onze Pousada aan.

Schoenen en slippers heb je hier nauwelijks nodig had, alleen op het warmst van de dag. Om 18.00 uur naar de zonsondergang gekeken op het prachtige duin. Op het strand in een kring werd de capoeira gedanst, een soort dans- of vechtsport waar veel kracht en lenigheid aan te pas kwam. Daarna nog even een caparina of een biertje gedronken, nog een pizza en terug naar onze pousada.

woensdag 4 augustus

Ontbeten en om half 11 lopend over het strand en rotsen naar de doorboorde rots. Een reisgenoot ging 's middags wat paardrijden, wat op een terrasje gezeten, gekeken naar het trainen van de capoeira dansers en verder wat rondlopen in het dorpje, winkeltjes bekijken, eten en lekker in de hangmat wat gelezen.

donderdag 5 augustus

Met z'n drieën een buggy geregeld voor een 2 uur durende tocht. Wat een natuur, die stranden, hoge duinen en vele duinmeertjes, o.a. het meer van het hart en de luie boom bekeken, teveel om op te noemen. 's Avonds was er echt de volle maan. Om kwart voor 6 ging de zon onder aan de ene kant van het duin en 3 kwartier later kwam de maan als een oranje bol op aan de andere kant van het duin. Dit prachtige natuurverschijnsel is zo magisch, dat je dit nooit meer zal vergeten.

vrijdag 6 augustus

De vakantie zat er nu echt bijna op. De terugweg ging voorspoedig en morgen vliegen wij weer terug naar Amsterdam.

Mijn visie

Terugkijkend, heb ik weer veel geleerd. Niet alleen van de groep waar wij met elkaar optrokken. Maar het enthousiasme van onze projectleider (reisleider) wat zij (ook de stichting ARCA) met de Braziliaanse vrijwilligers hebben gepresteerd is ongelooflijk. En dat wij met deze reis dit ook nog hebben mogelijk gemaakt, heeft mij in ieder geval overweldigd. Ook de dankbaarheid en aanhankelijkheid van de kinderen die deze vakantie mochten mee maken heeft mij ontroerd.